

Kampagne "Pierre Akkerman, het militarisme van de bourgeoisie en het kleinburgerlijk pacifisme bestrijden".

Op deze zondagmorgen hebben wij een molotovcocktail op de auto van Galand, de voorzitter van de CNAPD - en anderen - gegooid. Uitgaande van deze actie zonder de minste praktische betekenis, maar van grote politieke duidelijkheid, willen wij enkele uren voor deze grote openbare mobilisatie op de 20ste oktober de nadruk leggen op de redenen, die ons ertoe gebracht hebben, het militarisme van de bourgeoisie door onze actie gisteren in Namen en nu het kleinburgerlijke pacifisme aan te vallen, als meeloper van hetzelfde systeem, de diktatuur van de bourgeoisie.

Want als, zij het in het kader van onze campagne van oktober 1984 of in de huidige "Pierre Akkerman...", onze aanvallen tegen wapenmultinationals, tegen politieke centra van het Atlanties Pact, tegen de NATO of het belgische leger, makkelijk te begrijpen en de anti-oorlogsbeweging toegankelijk zijn, weten wij, dat onze actie tegen deze pacifistische leider vereist, dat in het globale kader van de politiek van de revolutionaire avantgarde, hun strategie en hun tactiek tegen de imperialistische oorlog op de juiste plaats moet worden gezet.

De betekenis van deze actie van hedenmorgen ligt in z'n inhoud, het is een eerste demonstratie van de proletarische strijd in de schoot van de volksbeweging tegen de kleinburgerlijke leiding, daarover willen we nu spreken.

De tegenspraak tussen de volkeren en de imperialistische oorlog is een objectieve en historische tegenspraak, door de kapitalistische produktiewijze teweeggebracht en dus onoplosbaar, zolang de verhouding van de beheersing der klasse niet fundamenteel veranderd wordt. Zo zal de tendens tot oorlog overeenkomend met de kapitalistische noodzakelijkheden zich ontwikkelen en waarschijnlijk belanden bij het uitlokken van een konflikt in de metropolen, wat voor de meesten van ons op een slecht sciencefiction-scenario lijkt.

Het is dit klassenantagonisme, waaruit de mobilisering van het volk in zijn totaliteit is ontstaan, gesteund op de meest klaarblijkelijke konkretisering van de tendens tot oorlog hier: de stationering van de US-kruisraketten.

Deze mobilisatie van het volk is ongelijksoortig; haar eenheid is niets anders dan een welwillend verzorgde schijn, dank zij het feit, dat haar georganiseerde demonstraties zich onder zekere politieke, ideologische en morele noemers presenteren.

Uit de spontane mobilisatie van de bevolking zijn natuurlijk partiële en diffuse eisen naar voren gekomen, veelmeer begrensd tot de uitwerkingen van de im-

perialistische oorlog, als op het begrip van zijn oorzaken. De CNAPD en de VAKA zijn dus absoluut genoodzaakt, uitgaande van de inherente zwakte van de spontane massabeweging, een kleinburgerlijk programma uit te werken, om de mobilisatie in het kader van de diktatuur van de bourgeoisie te behouden. Door hun schijnbare en bedriegelijke 'pluralistische neutraliteit', hun vaagheid, hun reformisme en hun opportunisme werd het programma, zo alsof het de totale mobilisatie van het volk representeert, opgedrongen.

Wij zullen hier niet in herhalingen vervallen wat betreft de politieke analyse van dit kleinburgerlijke programma, zijn ideologie, zijn reformisme, zijn kapitulacionistische, legalistische, parlementaire geweldloosheid, zijn nationalisme enz. In ons kommuniquee inzake de telekommunikatiemasten van Bierset hebben wij reeds in november 1984 - dus een jaar geleden - onze analyse m.b.t. deze kwestie ontwikkeld.

Dat wat wij nu willen onderstrepen is het volgende:

- De tegenspraak tussen de volkeren en de imperialistische oorlog kan niet meer gereduceerd worden tot de huidige anti-raketenmobilisatie, alleen ons bestaan bewijst dat...

- De massale anti-kruisraketten mobilisatie kan in zijn klassenongelijkheid niet tot de politieke lijn van het kleinburgerlijk pacifisme gereduceerd worden.

Dit brengt ons op het punt (wij zullen nog de gelegenheid hebben, daarop terug te komen), te moeten erkennen, dat de politieke pacifistische krachten van het kleinburgerdom een grote autoriteit over de massale-anti-oorlogsbeweging tot zich getrokken hebben.

Deze autoriteit maakt het mogelijk, de massa-mobilisatie in heel precieze richtingen te leiden, konform hun eigen belangen, d.w.z. gescheiden van de imperialistische oorlog en zijn patroon, het imperialisme in de crisis, om de mobilisaties ieder reëel histories potentieel, ieder zegevierend sukses te ontnemen.

Is het noodzakelijk, de pacifikatie (om niet te zeggen de sabotage) van spontane massabeweging tegen de oorlog te illustreren? Is het noodzakelijk, aan de mystifikatie van de parlementsdebatten te herinneren, waar we ons hebben laten beduvelen door de handlangers van datzelfde parlement, van deze fameuze democratische instelling, die het volle pond van zijn slaafse verbondenheid aan de imperialistische orde heeft gegeven? Is het noodzakelijk om diegenen aan te duiden, die de verwarring van de geweldige openbare krachten georganiseerd hebben en nu een draai zoeken, om ons te misleiden?

Hoe kan en wie kan men het belachelijke 'niets is beslist' van CNAPD en VAKA, die de demonstratie van deze zondag leiden, nog serieus nemen of er ook maar het minste geloof aan hechten?

Wij, de Cellules Communistes Combattantes voor de opbouw van de strijdende organisatie van het proletariaat zeggen: Wanneer de massale anti-oorlogsbeweging niet de leiband doorsnijdt, waarin ze door de kleinburgerlijke pacifistische organisaties is ingesloten, zal alles snel beslist zijn! En niet alleen de stationering van nog eens twee dozijn Cruise Missiles, maar even zo goed de duik van Midden-Europa in de hel van de moderne oorlog.

De strijd tegen het kleinburgerlijk pacifisme is voor de anti-oorlogsbeweging een niet te omzeilen strijd. Het is vooral een politieke strijd, die in de massabeweging moet worden gestreden.

En dat is wat fundamenteel uit onze actie begrepen moet worden, de aanval tegen de leiding van de CNAPD is absoluut niet tegen de anti-oorlogsmobilisatie, de demonstratie van deze zondag gericht, maar enkel en alleen tegen de kleinburgerlijke leiding, die iedere inhoud van deze mobilisering reëel tot onze

voortgang te transformeren, kapot maakt.

Daarom roepen wij in geen geval op tot een boycot van deze demonstratie, zoals we voor de maskerade der verkiezingen hebben gedaan (en nog zullen doen). Wij weten al, dat deze zeer duidelijke positie van onze kant uitvoerig door de media zal worden vervalst, die ons als vijand van de massabewegingen zullen voorstellen, maar wij weten ook, dat de intelligentie van de massa's zich niet eeuwig met de bedriegerijen en kerstsprookjes van de kleinburgerlijke pacifisten tevreden laten stellen.

Meer nog, want wij roepen niet op tot boycot van deze demonstratie, maar integendeel, wij roepen ertoe op zich daar meer te laten gelden, om het politieke debat daar in beweging te brengen, want dat is de kracht die ons ontbreekt, om de vertwijfelde, maar nog werkzame inspanningen, van het kleinburgerdom een tegenstoot toe te brengen, de fundamentele tegenspraak te ontkrachten, die de volkeren tegenover de imperialistische oorlog stelt.

De proletarische lijn in de massabeweging te brengen, tegen de politieke lijnen van de kleinburgerlijke pacifisten, kan zich niet alleen begrenzen tot de denunciatie van hun kleinburgerlijke natuur. Om deze strijd met succes te voeren, moet:

- De anti-oorlogsbeweging weer in het antagonisme, die de volkeren tegenover de imperialistische oorlog stelt, betrokken worden,
- weer de tendens tot oorlog als onafwendbare fase van het voortbestaan van de kapitalistische produktiewijze ingedeeld worden.

In dit kader hebben wij tot het in brand steken van de auto van Galand besloten en met succes uitgevoerd. Het gaat om een gepersonaliseerde en begrensde actie.

Gepersonaliseerd, omdat Galand het centrale element is van de kleinburgerlijke pacifistische politieke lijn, de voorzitter van de CNAPD en vertegenwoordiger van talrijke andere niet-regeringsgebonden organisaties, die deze lijn overbrengen.

Deze 'meneer pacifisme' draagt een zware en bewuste verantwoording in het huidige ronddolen, waarin de anti-oorlogsbeweging zijn adem verliest, een verantwoording, die door zijn rol als mol van de sociaaldemocratie in deze beweging duidelijk wordt. Bewuste verantwoording, want de atlantische politiek van de socialistische partij is klaarblijkelijk duidelijk, doordat Henry Simonet in het tijdperk van de socialistische partij de hoogste belgische verantwoordelijke hier was, vóór de stationering van de kruisraketten, doordat de SP deelnam aan de stemming in het parlement vóór de stationering en dezelfde SP geen enkel moment in haar programma de stationering in twijfel trekt.

Hoe kan men onder deze voorwaarden de handelingen van Galand ten opzichte van de massabeweging anders dan als sabotage kwalificeren?

En volgens de zware verantwoording van Galand zou men zich kunnen verbazen, dat wij onze interventie beperkt hebben tot een eenvoudige waarschuwing, zoals de vernietiging van zijn auto. Het is echter makkelijk te begrijpen.

Het probleem van de penetratie van de kleinburgerlijke pacifistische lijn als gelegenheid voor de bourgeoisie, de anti-oorlogsbeweging elke reële kracht te ontnemen, is een politieke kwestie, die zeker niet door een eenvoudige aanval op de kleinburgerlijke leiding opgelost kan worden, maar integendeel, door een lange, komplekse politieke strijd, zelfs wanneer het nu makkelijk is, wegens het totale fiasco van deze leiding.

Deze politieke slag zullen we zeker uitvoeren en we roepen alle serieuze en revolutionaire militanten op, daaraan deel te nemen.

Wat de verrader Galand betreft, de agent van de sociaaldemokratie en objectieve doodgraver van de anti-oorlogsbeweging, zo laat hem deze positie niet innemen als aangeboden mogelijkheid, om zijn smerige praktijken ongestraft voort te zetten!

Vroeger of later en met de vooruitgang van de revolutionairen in deze slag, zal de proletarische gerechtigheid hem ter verantwoording roepen, want men neemt het volk niet bij de neus, zonder daarvoor op een goede dag de prijs hiervoor te moeten betalen.

TEGEN DE IMPERIALISTIESE OORLOG DE BURGEROORLOG !

VOORWAARTS MET DE OPBOUW VAN DE STRIJDENE ORGANISATIE VAN DE PROLETARIERS !

LATEN WE ONS ORGANISEREN EN ONOPHOUDELIJK AANVALLEN !

VOORWAARTS MET DE KOMMUNISTIESE REVOLUTIE !

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERS !

Cellules Communistes Combattantes

Voor de opbouw van de strijdende organisatie van de proletariërs!

